KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 22.2.2008
KOM(2008) 95 v konečnom znení

SPRÁVA KOMISIE RADE,

ktorou sa hodnotí pokrok oznámený Talianskom Komisii a Rade pri vymáhaní dlžných dodatočných poplatkov od výrobcov mlieka za obdobie rokov 1995/96 až 2001/02

(podľa článku 3 rozhodnutia Rady 2003/530/ES)

SPRÁVA KOMISIE RADE,

ktorou sa hodnotí pokrok oznámený Talianskom Komisii a Rade pri vymáhaní dlžných dodatočných poplatkov od výrobcov mlieka za obdobie rokov 1995/96 až 2001/02

(podľa článku 3 rozhodnutia Rady 2003/530/ES)

Túto hodnotiacu správu pripravila Komisia podľa článku 3 rozhodnutia Rady 2003/530/ES zo 16. júla 2003 o zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom, ktorú chce Talianska republika poskytnúť svojim výrobcom mlieka[1].

Podľa článku 1 uvedeného rozhodnutia pomoc, ktorú Talianska republika poskytla svojim výrobcom mlieka tým, že za nich zaplatila Spoločenstvu sumu, ktorú mu výrobcovia mlieka dlhovali následkom dodatočných poplatkov za mlieko za obdobie rokov 1995/96 až 2001/02, a tým, že umožnila týmto výrobcom zaplatiť svoj dlh prostredníctvom bezúročných odkladov úhrad počas niekoľkých rokov, sa výnimočne považuje za zlučiteľnú so spoločným trhom za predpokladu, že:

– výrobcovia splatia celú sumu prostredníctvom ročných splátok v rovnakej výške a

– doba splatnosti, ktorá začne plynúť 1. januára 2004, nebude dlhšia ako 14 rokov.

Podľa článku 2 rozhodnutia sa poskytnutie pomoci podmieňuje tým, že Taliansko oznámi celkovú výšku dodatočných poplatkov za príslušné obdobia Európskemu poľnohospodárskemu usmerňovaciemu a záručnému fondu (EPUZF) a tým, že Taliansko odpočíta tento nesplatený dlh v troch ročných splátkach rovnakej výšky z výdavkov poskytnutých EPUZF v novembri 2003, novembri 2004 a novembri 2005.

Taliansko náležitým spôsobom oznámilo celkovú výšku dodatočných poplatkov za príslušné obdobia v liste zo dňa 26. augusta 2003.

Zrážky aktuálneho nesplateného dlhu sa náležite odpočítali z výdavkov poskytnutých EPUZF v novembri 2003, 2004 a 2005.

V článku 3 rozhodnutia sa od príslušných talianskych orgánov vyžaduje, aby každý rok predložili Rade a Komisii správu o pokroku, ktorý dosiahli pri vymáhaní dlžnej sumy od výrobcov, ktorá vyplýva z dodatočných poplatkov za obdobie rokov 1995/96 až 2001/02.

Talianske orgány predložili Rade a Komisii správu v zmysle tohto ustanovenia týkajúcu sa splátky v roku 2006 v liste agentúry AGEA z 31. októbra 2007.

PLATENIE POPLATKOV VO FORME SPLÁTOK

Z celkového počtu 25 000 výrobcov dlhujúcich poplatky za sedem období ustanovených rozhodnutím Rady, ktorí však od vnútroštátnych súdov získali rozhodnutie o odložení platby v očakávaní konečných rozsudkov, sa približne 15 200 z nich rozhodlo zaplatiť dlžnú sumu

[1] Ú. v. EÚ L 184, 23.7.2003, s. 15.

formou splátkového programu. Dobrovoľná platba formou splátkového programu bola podmienená zrušením všetkých prebiehajúcich súdnych sporov. Okrem toho malo mať nevyplatenie ktorejkoľvek ročnej splátky za následok vylúčenie zo splátkového programu a následne zabavenie celej dlžnej sumy výrobcovi spolu s kumulovanými úrokmi.

Dlhy 15 200 účastných výrobcov predstavovali približne 345 miliónov EUR, čo predstavuje asi tretinu z celkovej dlžnej sumy výrobcov na poplatkoch. Zdá sa, že do programu sa väčšinou rozhodli vstúpiť výrobcovia, ktorí v menšej miere produkovali nadbytočné dodávky mlieka. Na druhej strane výrobcovia s výraznejšími nadbytočnými dodávkami mlieka (10 000 výrobcov, ktorým sa vyúčtovalo 695 miliónov EUR na poplatkoch, ktoré za tých sedem období dlhovali) sa namiesto toho rozhodli pokračovať v sporoch pred talianskymi súdmi.

Tretiu splátku malo zaplatiť 12 426 výrobcov v celkovej sume 25 110 128 EUR do 31. decembra 2006. K miernemu zvýšeniu hodnoty tretej splátky v porovnaní s predpokladmi z predchádzajúcich správ došlo v dôsledku zvýšenej účasti na programe v roku 2006, ako aj opätovného otvorenia časových lehôt uplatňovaných pod podmienkou okamžitej platby prvých troch splátok a zrušenia všetkých súdnych sporov. Na druhej strane k poklesu počtu výrobcov, ktorí zaplatili tretiu splátku, v porovnaní s 15 200 výrobcami, ktorí sa pôvodne zúčastnili programu, došlo v dôsledku toho, že asi 2 500 výrobcov sa rozhodlo zaplatiť celý svoj nesplatený dlh na poplatkoch v prvom a druhom splátkovom roku.

Pri tretej splátke zaplatilo 99,4 % príslušných výrobcov 99,5 % splatnej sumy včas.

Pri prvej a druhej splátke sa včas zaplatilo 99,6 % resp. 97,9 % splatnej sumy. Celková výška poplatkov vyzbieraných v rámci prvých troch splátok je približne 78,6 milióna EUR.

Zatiaľ čo tieto úrovne splácania poukazujú na záujem zúčastnených výrobcov plniť si svoje záväzky, Komisia zastáva názor, že ďalší postup uplatňovaný v prípadoch, keď sa platba neuskutočnila včas, je hlavným ukazovateľom miery angažovanosti štátnych orgánov, pokiaľ ide o zabezpečenie riadneho dodržiavania podmienok splátkového programu a o výber celkovej výšky splatných poplatkov.

V tomto ohľade poukazuje Komisia na to, že v tretej správe sa neposkytuje žiadna informácia o výške poplatkov skutočne vyzbieraných v dôsledku kontrol a postupov presadzovania počas prvých dvoch splátkových rokov s ohľadom na pomerne malý počet výrobcov, ktorí platby neuskutočnili. Keďže sú takíto výrobcovia vylúčení z ďalšej účasti na 14 ročnom programe a celý ich nesplatený dlh na poplatkoch za sedem období ustanovených rozhodnutím Rady preto podlieha okamžitej splatnosti s kumulovanými úrokmi, považuje sa táto informácia za nevyhnutnú na účely výročných správ.

POPLATKY SPLATNÉ ZA OBDOBIE ROKOV 1995/96 AŽ 2001/02 NEZAHRNUTÉ DO SPLÁTKOVÉHO PROGRAMU, KTORÉ SA PREJEDNÁVAJÚ PRED TALIANSKYMI SÚDMI

Už sme spomenuli relatívne nízku úroveň využitia možnosti splátkových platieb, pokiaľ ide o výšku splatených poplatkov. To znamená, že prekážka brániaca okamžitému výberu dlžnej sumy, ktorú spôsobilo odloženie platobných príkazov, o ktorom rozhodli talianske súdy v očakávaní konečného rozsudku, sa týka asi 10 000 výrobcov, ktorým sa vyúčtovali poplatky vo výške približne 695 miliónov EUR a ktorí sa rozhodli pokračovať v súdnom spore. Relatívne nízka úroveň využitia možnosti vstúpiť do programu v roku 2006 nezmiernila významne túto situáciu.

V tejto hodnotiacej správe predloženej Rade vo februári 2006 vyjadrila Komisia názor, že budúce výročné správy predkladané Talianskom by sa mali osobitne zamerať na súdne spory týkajúce sa príslušných siedmich období a mali by sa v nich poskytnúť podrobnosti potvrdzujúce uskutočnenie platby výrobcami, ktorí spor prehrali. Bez týchto údajov nie je schopná správne monitorovať pokrok pri výbere tej časti poplatkov, ktorá nebola zaradená do splátkového programu.

V správe Talianska sa na základe uvedenej požiadavky uvádza zoznam súdne vymáhaných poplatkov týkajúcich sa príslušných siedmich období, ohľadom ktorých talianske súdy v priebehu rokov 2005 a 2006 rozhodli v prospech štátu v celkovej výške 1 681 000 EUR a z ktorých, zdá sa, platba len 231 700 EUR bola zaznamenaná ku dňu predloženia správy. Ďalej sa v nej uvádza, že v prípade väčšiny čiastok týkajúcich sa rozsudkov z roku 2005 sa iniciovali exekučné postupy.

Komisia považuje takto poskytnuté informácie za príliš obmedzené na to, aby jej umožnili posúdiť, či pokrok pri výbere tej časti poplatkov, ktorá nebola zaradená do splátkového programu a v prípade ktorej sa ukončili súdne spory, je optimálny. S ohľadom na rozsudky vynesené v priebehu roku 2005 sa zdá nezvyčajnou skutočnosť, že väčšia časť potvrdeného dlhu nebola ešte v októbri 2007 vymožená. Na základe uvedených skutočností by sa všeobecný odkaz na iniciovanie exekučných postupov mal rozšíriť o podrobnosti týkajúce sa súčasného stavu dotknutých prípadov.

ZÁVER

Komisia zastáva názor, že pokrok, ktorý dosiahli talianske orgány pri vymáhaní dlžných súm od výrobcov, ktorí sa rozhodli vstúpiť do splátkového programu na splatenie dodatočných poplatkov za obdobie rokov 1995/96 až 2001/02, je ukážkou jeho primeraného riadenia. Komisia by však rada zdôraznila, že v prípade absencie akejkoľvek informácie o výške poplatkov skutočne vyzbieraných od malého počtu zúčastnených výrobcov, ktorí platby neuskutočnili a ktorí boli preto vylúčení z ďalšej účasti, nie je schopná posúdiť vynaloženú námahu ani pokrok pri výbere príslušných poplatkov.

Pokiaľ ide o čiastky poplatkov, ktoré neboli zaradené do splátkového programu a v prípade ktorých súdne spory skončili vynesením konečných rozsudkov v prospech štátu, považuje Komisia poskytnuté informácie za príliš obmedzené na to, aby jej umožnili posúdiť, či pokrok pri výbere poplatkov je optimálny. Komisia preto žiada, aby sa v ďalších výročných správach uvádzali nevyhnutné podrobnosti o týchto prípadoch.